

Рік тому в ці дні у Москві працював XXVII з'їзд КПРС — з'їзд, який запропонував нашому народу програму прискорення соціально-економічного розвитку країни, перебудови радянського суспільства.

«З перебудовою, з лінією на прискорення всі радянські люди, кожен трудовий колектив, кожна сім'я і кожен громадянин Країни Рад пов'язують свої кращі надії і плани. Але всі ми добре розуміємо, що все це прийде не як манна небесна, а як результат напруженої боротьби і праці, як результат творчості, новаторства, нових відкриттів і сміливих дерзаних».

На долю нинішнього покоління випала велика місія вивести країну на нові висоти соціального прогресу, відкрити величезні можливості для розвитку людини, для реалізації її творчих здібностей.

Ми йдемо до цього, через перебудову. Вона розгортається по всьому фронту, охоплює всі сфери життя радянського суспільства... Вона відкриває для нашої радянської молоді небувалі можливості застосовувати молоді енергію, запал, знання, проявити свій бійцівський характер».

М. С. ГОРБАЧОВ.

Місячник завершився — робота триває

Щойно завершився традиційний Всесоюзний місячник оборонно-масової роботи, який проводився в комсомольських, профспілкових і дтсаафівських організаціях, трудових та учбових колективах. Особливість місячника, присвяченого 69-му роковинам Радянської Армії і Військово-Морського Флоту та 60-літньому ювілею оборонного товариства, — у тому, що проходив він на етапі перебудови, прискорення соціально-економічного прогресу.

В нашому інституті на спільній нараді представників комітету ЛКСМУ, профкомів, комітету ДТСААФ і товариства «Знання» було затверджено план заходів місячника, котрий передбачив проведення суспільно-політичних читань на теми «Ленін, КПРС про захист соціалістичної Вітчизни», «КПРС — натхненник і організатор героїчної боротьби радянського народу в роки Великої Вітчизняної війни», «Комітет ЦК КПРС про захист Батьківщини як священний обов'язок кожного громадянина Союзу РСР».

Проводилися також уроки мужності, тематичні зустрічі, «вогники», присвячені нашим Збройним Силам і оборонному товариству, зустрічі з ветеранами партії, війни і праці, Збройних Сил, з воїнами запасу, які виконували свій інтернаціональний обов'язок в Афганістані. Проїшов і кінофестиваль фільмів військово-патріотичної тематики.

Важливою складовою частиною місячника стали оборонно-спортивні заходи. У їх програмі

— змагання з кульової стрільби під девізом «Усі на вогневий рубіж». Активно пройшли змагання в колективі СКІБ «Модуль», де головою комітету ДТСААФ А. К. Ісаєв. Тут на вогневий рубіж вийшли 280 чол. Треба відзначити також активність викладачів та співробітників кафедр фізичного виховання, обчислювальної техніки, охорони праці.

Місячник, отже, завершився. Але це не означає якогось послаблення у важливій роботі. Комітет ДТСААФ факультету, підрозділів покликаний постійно вдосконалювати свою організаційно-масову діяльність, добиватися, щоб кожен член оборонного товариства брав участь у заходах своєї організації, а також виконував статутну вимогу по сплаті членських внесків. А саме своєчасна сплата внесків служить показником організованості, маючи, крім того, велике практичне значення в діяльності товариства. Хотілося б іще нагадати, що джерелом фінансових засобів товариства є також відрахування від лотерей, котра проводиться ДТСААФ. Добровільною участю в лотереї радянські люди висловлюють свою кровну зацікавленість у зміцненні обороноздатності країни.

Як приклад хорошого охоплення членством ДТСААФ можна назвати факультети машинобудівний та обчислювальної техніки. І приклад цей треба наслідувати всім.

А. ПЕРМІНОВ,
голова комітету
ДТСААФ інституту.

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1987 року.

Виходить раз на тиждень

№ 8 (249)

П'ятниця, 27 лютого 1987 року.

Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

У ПАРТКОМІ ІНСТИТУТУ

На черговому засіданні парткому заслухано звіт комуніста, проректора по зовнішніх зв'язках М. Є. Іванова про підготовку спеціалістів для зарубіжних країн.

Відзначено, що робота по підготовці спеціалістів для зарубіжних країн поліпшилась, комуніст Іванов правильно зреагував на вказані недоліки й упущення в роботі і вжиті до нього заходи партійного впливу. Активніше почала працювати рада, заповнена вакантно посада декана по роботі з іноземними студентами, в цьому деканаті на громадських засадах працюють два заступники декана. Зміцнено матеріальну базу деканату. Поліпшено діловодство, дотримуються правила видачі віз іноземним студентам.

Спеціальним наказом по інституту за земляцтвами іноземних студентів закріплені кафедрні куратори і призначені наставники. Ідейно-виховна

робота в позанавчальний час провадиться силами викладачів кафедр суспільних наук, російської мови, кафедр - кураторів, земляцтва. Кількість правопорушень серед іноземних студентів дещо зменшилась, ні одне з них не залишається поза увагою. Практикуються збори іноземних студентів за участю представників деканату і працівників правоохоронних органів по роз'ясненню правил перебування іноземців на території СРСР і радянського законодавства.

Однак у роботі по вдосконаленню ідейно-політичного виховання іноземних студентів ще є цілий ряд недоліків і упущень. Зокрема, досить високою залишається кількість правопорушень серед цього контингенту, чимало допускається

ними пропусків занять, потребує поліпшення рівень практики. Не виявляють належної активності й ініціативи в поліпшенні рівня ідейно-політичного виховання іноземних студентів відповідні ради кафедр суспільних наук і ради факультетів.

Дальшого вдосконалення потребує контроль з боку комуніста Іванова, більш предметною повинна бути робота з партійними організаціями факультетів, комсомолом, профспілкою, адміністрацією вузу і підрозділів.

Партком зняв з комуніста Іванова догану, оголошену йому за недоліки, допущені в стилі і методах роботи.

Комуніста Іванова зобов'язано посилити роботу по правовому вихованню іноземних студентів, підвищенню

їх учбової і громадської дисципліни, кожного семестру виносити ці питання на засідання ради й ректорату. За окремим планом організувати додаткові заняття з кураторами земляцтва і інтернаціональних груп.

Зобов'язано секретарів партбюро факультетів і кафедр суспільних наук раз на рік заслуховувати на своїх засіданнях звіти відповідальних за роботу по ідейно-політичному вихованню іноземних студентів.

На засіданні парткому заслухано також інформацію заступника секретаря партбюро інженерно-будівельного факультету А. Кочелаби про хід виконання постанови парткому від 19 грудня 1985 року та ряд інших питань.

НАШ ВНЕСОК-ВЧИТИСЯ ВІДМІННО

Який конкретний вклад у прискорення повинна внести молодь, котра сьогодні ще вчиться? Це запитання не раз звучало під час недавніх зустрічей Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова з юнаками та дівчатами Латвії і Естонії. Відповідь на нього однозначна: відмінне навчання.

Відбулися загальні збори народних контролерів інституту з участю представників ректорату, комітету ЛКСМУ, районного комітету НК, на яких обговорено завдання груп дозорців, що випливають з Постанови Верховної Ради СРСР «Про діяльність Комітету народного контролю СРСР». З доповіддю виступив голова головної групи НК інституту В. Б. Демешко, котрий відзначив, що групами народного контролю проведена певна робота по активізації усіх ланок НК, підвищенню дієвості і результативності контролю. Особ-

«Все, що тепер відкриватиметься в будь-якій галузі, — підкреслив Михайло Сергійович, — вимагає хорошої підготовки. Механізуюватиметься, автоматизуватиметься праця. Повинен прямо сказати, молодь це сприймає, старшому поколінню — тяжче. Деякі інженери переходять на іншу роботу, потрібен приплив молодих сил».

ОБГОВОРИЛИ ЗАВДАННЯ

ливо це помітно в роботі цехових груп СКІБ «Модуль» (А. А. Львов), факультету автоматики і мікроелектроніки (В. І. Татаринцев), адміністративно-господарської частини (М. Ф. Новокрещенов).

Разом із тим деякі групи

НК іще повільно перебудовуються у світлі вимог партії, згаданої постанови Верховної Ради СРСР, не виявляють належної наполегливості і вимогливості в реалізації завдань, які стоять перед інститутом. Такі недоліки мають місце в цехо-

вих групах адміністративно-господарської частини (М. В. Архипов), кафедр суспільних наук (А. П. Сем'ячко), енергофаку (Д. С. Рогальський). Новизна і масштабність сьогоднішніх завдань вимагають, щоб система НК нашого вузу працювала більш ефективно, бралася за вирішення крупних соціально-економічних, наукових і учбових проблем, добивалася вагомих результатів.

З обговорюваного питання прийнято розгорнуте рішення.

В. ШОЛОХОВ,
керівник сектору ГНКС.

НТП: ЗДОБУТКИ І ПРОБЛЕМИ

ЕРА РОБОТІВ

до 2000 року висунула завдання створити промислові роботи й маніпулятори для галузей народного господарства, у тому числі ті, що мають штучний зір, сприймають мовні команди, програмують і швидко пристосовуються до умов роботи.

Безперечно, якісно нова техніка відкриває широкі горизонти для розвитку виробничих сил суспільства. Водночас вона висуває численні соціальні та людські

проблеми. Спробуємо окреслити їх контури.

Чимало художніх і науково-фантастичних творів змальовують фантастичні та ідилічні картини життя у роботизованому суспільстві. Наприклад, герой оповідання К. Саймака «Зроби сам» робот Альберт так втішає свого господаря: «Усе гаразд, хазяїне. Вам ні про що не треба турбуватися... У нас є чудова ідея, ми будемо робити роботи, але не дуже бага-

то. Ми не збираємося підводити вас, людей, тому будемо виготовляти комплекти «Зроби сам». Складатимуть їх завчасно, щоб звільнити вас від праці. ...До кінця життя ви не турбуватиметеся ні про що».

«Машина мислить», «машина замінить людину»... Ці та подібні їм твердження не сходять з вуст прихильників «машинного суспільства без людей». Вони нехтують соціальну суть мислення і людські здібності, соціальну роль техніки.

(Закінч. на 2-й стор.)

(Поч. на 1 стор.)

Роботи — це функціонально «людноподобні» засоби праці, найуніверсальніші автомати. Тому безглуздо розглядати їх у відриві від людини, а тим паче протиставляти їй. Адже не існує машинного суспільства, машинної цивілізації, машинного спілкування! Роботи — це помічники, а не заміники людини.

Однак у різних соціально-політичних системах наслідки від впровадження роботизації різні. У країнах капіталу вони не тільки позитивні, а й негативні, оскільки бездушні автомати спричиняють небачене за своїми масштабами зростання безробіття.

І ще. Американський соціолог С. Каєрг вважає, що чим більше роботів, лазерів, супутників, тим менше дружніх жестів, поцілунків і слів «люблю». Світ пожирає се-

ЕРА РОБОТІВ

бе зсередини подібно міф-чудовиську.

Соціалізм, на протизагу капіталізму, спроможний передбачити й ефективно контролювати весь комплекс соціально-економічних наслідків роботизації: перерозподіл трудових ресурсів, їх матеріальну міграцію, підвищення мобільності системи перепідготовки, перекваліфікацію кадрів, удосконалення форм комбінованої праці. За умов соціалізму одним з перших наслідків роботизації виробництва буде «пом'якшення», а зрештою ліквідація проблеми дефіциту трудових ресурсів як у роботизованих, так і в інших галузях народного господарства. Але найголов-

ніший ефект впровадження роботехніки — це різке зростання продуктивності праці. Адже високонадійні технологічні системи, до складу яких входять комбіновані машини з кібернетичним управлінням, порівняно із звичайною механізацією, підвищують продуктивність праці в 37—48 разів, а з допомогою систем, що ґрунтуються на новітніх досягненнях і відкриттях фундаментальних наук, — у 50—80 разів.

Окрім того, автоматизація виробництва, впровадження гнучких роботизованих систем дає змогу значно підвищити якість продукції, звільнити людину від роботи в небезпечних

і екстремальних умовах. Заміна ручної праці машинною ліквідує багато профзахворювань.

У соціалістичному суспільстві впровадження роботів не є самоціллю, а засобом створення найсприятливіших умов для розвитку людини. Це означає, що при розв'язанні завдань роботизації виробництва в центрі уваги завжди перебуває людина, її професійна діяльність.

Радянським людям нічого боятися «машинного пекла», яким жахають буржуазні соціологи. Але не слід чекати й «машинного раю», своєрідного кнопкового управління автоматами. Такі думки хибні! Справді: вільна праця є диявольки серйозною справою, зазначав К. Маркс. Саме до такої праці й треба готувати себе!

В. КОРНІЄВСЬКИЙ

УРОК МУЖНОСТІ

ТРОЯНДИ КАЛЬНИЦЬКОГО

Не доїжджаючи Шпикова, є мальовниче село Петрашівка — центр знаменитого колгоспу імені 25-го з'їзду КПРС, яким керує чудова людина, Герой Соціалістичної Праці Іван Сергійович Кальницький. Кожна вулиця в селі має своє дерево і називається відповідно Черешневою, Вишневою, Яблуневою, Тополиною, Ясеновою, а в самому центрі біля контори — величезна площа, залита червоним трояндовим маевом, улюбленим квітом Кальницького.

Любов до цієї квітки передав Івану Сергійовичу його партизанський командир Андрій Микитенко, нагороджений посмертно орденом Леніна (він підірвав себе гранатою, щоб не дати в руки фашистам у селі Кібличі Гайсинського району). Іван Сергійович тяжко переживав смерть командира, який був йому за рідного батька і вчителя. Молодий партизан не щадив себе після його смерті, ліз, як кажуть, у смолу і пекло, був хоробрим і відчайдушним.

Вертаючи якось з розвідки, заблукав уночі і вдосвіта вийшов до малого хуторця хат на десять. Добре, що там жила знайома тітка з трьома маленькими дітьми. В неї на горіщі в вирішив перебути день. Але тільки-но заснув, як та тітка почала його злякано будити:

— Іване! Вставай! Облава!

Визирнув через вікно. Біла зима, кожна цятку видно, як на долоні, схватись ніде, втекти нікуди, хутір обложений з усіх боків. А тітка недавно вийняла з печі хліб. Ще він парув на лаві, вкритий рушником.

І тоді він зважився на неймовірне. Шугнув глек води на черинь, другий глек поставив біля челястей печі і коли німці стали у хвіртці, поліз у піч сам. Змогував лице водою, совав туди й пістолета, забувши про те, що патрони, якщо доведеться, не стрільнуть. Бо мокрі.

Фашисти, звичайно, і думки не допускали про таке відчайдушне зухвальство. Поницяли в хаті, позазирали під столи і ліжка, вилзли на горіще і подалися ні з чим. Хазяйка зомліла, побачивши землісто-чорне обличчя партизана, коли той вибирався з печі.

Пригода не минула так собі — відтоді в Івана Сергійовича хворі легені, але його життя-ва мужність і стійкість гідні подиву й наслідування. Людина йде своїм шляхом упевнено й невідступно, з відсталого, занедбаного колгоспу Петрашівки став одним з кращих в області і республіці. Тисячі делегацій приїждили і приїждять сюди по науку. І кожна везе в своїй душі щире переконання Кальницького, що все найкраще на цій землі починається з Людини, яку звеличує не тільки увага і праця, а й пам'ять про минуле. Іван Сергійович за власні кошти саджає квіти на могили свого командира, за власні кошти посадив він і цілу троядову алею, що починається від пам'ятника Микитенку в рідному його селі Теплику.

Поклонімося ж доземно тим Людям, що носять гордо це наше спільне, високе звання, поспішімо побачити їх і познайомитись з ними, поки вони ще живі.

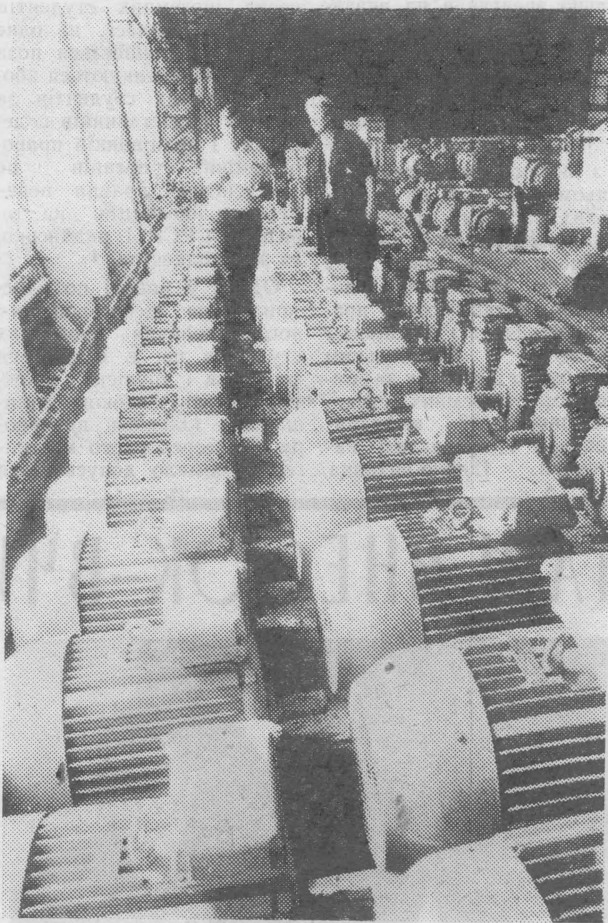
В. ІВЧЕНКО,

ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯ

У нашому інституті співробітниками кафедри наукового комунізму під керівництвом доцента В. І. Бондаря постійно проводяться анкетні дослідження з різних питань життя і діяльності колективу. Останнє таке дослідження стосувалося проблем боротьби за тверезість. За завданням парткому і ректорату воно проводилось

Ряд опитуваних вважає, що після виходу в світ відомих документів по боротьбі з пияцтвом корінних змін ще не сталося. І це насторожує. Це свідчить про істотні упущення у виховній роботі. Чимало опитуваних говорять, що вперше по перебуванню спиртного в інституті, а не в його стінах. Однак це не може заспокоювати. Більшість

ТВОЯ МАЙБУТНЯ РОБОТА

УТВЕРДЖУЄМО ТВЕРЕЗІСТЬ

в першому семестрі 1986 — 1987 навчального року серед студентів першого-четвертого курсів. Анкетуванням було охоплено 1649 чоловік, в тому числі 1383 члени ВЛКСМ, 42 члени КПРС. Мета анкетування полягала в тому, щоб з'ясувати громадську думку, а також особисту позицію студентської молоді щодо питань тверезості.

Приємно відзначити, що більшість студентів різко засуджують вживання спиртних напоїв і одноставно схвалюють політику партії по боротьбі з пияцтвом і алкоголізмом. Відзначаючи, що в інституті проводиться певна робота в цьому напрямку, вони водночас зауважують, що її поки що недостатньо. Інакше ми сьогодні не говорили б про те, що студент К. Глобенко сів за кермо машини в нетверезому стані, а Ю. Зацерковний купував сагомон (звичайно, не для того, щоб промивати ним перо своєї авторучки). Не називали б ми сьогодні і таких «рицарів склянки і пляшки», як С. Химич, А. Покляцький, С. Янчук, З. Мірабішвілі, А. Коцар, К. Бабаєв, А. Білик, які побували у втверезнику, за що й виключені з комсомолу.

Стань донором

У боротьбі за життя і здоров'я людини переливання крові — надійний і дуже ефективний лікувальний захід. Загальновідомо, що в радянській медицині немає жодної галузі, де б не застосовувалося переливання крові, не використовувалися препарати, виготовлені з неї.

Кров — символ життя. Вона несе клітинам кисень, необхідні «харчі», виводить шкідливі речовини, перемагає хвороби.

Особливе значення переливання крові має для розвитку хірургії. Без цього не можна здійснювати складних операцій. Досить

відповідей наголошують на недостатній організації дозвілля, слабкій ефективності антиалкогольної пропаганди.

Характерна, що відзначається значна виховна робота деканатів і ректорату, тобто, заходів адміністративного плану, але водночас говориться про припинення ролі громадських організацій і академічних груп в боротьбі з порушеннями тверезого способу життя. Особливо багато нарікань на слабку організацію спортивних заходів і правову пропаганду.

Із допомогою чого можна повністю припинити вживання алкогольних напоїв?

На це питання ми одержали масу однозначних відповідей. Треба активно, з захопленням проводити вільний час, посилити виховну й пропагандистську роботу — особливо читання лекцій про шкідливість алкоголю для особи і суспільства, звернути пильнішу увагу на побут студентів, котрі мешкають в гуртожитках.

Все це думки самої студентської молоді. Вони підказують нам шляхи і напрямки найраціональнішої боротьби за повну тверезість.

М. СИНЕЛЬНИК.

Електричні мотори з маркою Новокаховського електромашинобудівного заводу (Херсонська область) успішно застосовуються на багатьох підприємствах нашої країни, експортуються в 51 країну світу. Двадцять процентів двигунів випускаються тут з державним Знаком якості.

Конструктори і технологи заводу у співдружності з науково-дослідними інститутами Ленінграда, Донецька, Владимира розробляють нові серії електродвигунів, які відповідають світовим стандартам.

Фото Г. Ячменьова (РАТАУ)

МИМОХІДЬ

◆ Вийшов з себе і більше мріях бачив чорну «Волгу».

туди не зайшов. ◆ Крику моди ніхто не чув, проте багато хто бачив.

◆ Багато думав про те, як нічого не думати. ◆ Вік живи, вік учись. А коли ж одружуватись?

◆ В суперечках народжується істина. Але це не означає, що треба занадто часто сперечатися.

◆ У всіх своїх голубих

В. ПОЛІЩУК, М. СТОЛІН.

ведено, що донорство не шкідливе, воно не знижує працездатності. Одночасно взята 200 — 250 грамів крові не відбивається на здоров'я людини.

На промислових підприємствах, в організаціях, навчальних закладах, в тому числі і в нашому інституті, щороку проводяться «Дні донора», мета яких — поповнити запаси крові для потреб охорони здоров'я людини.

У нас є донори, які здавали кров по 5 — 10 разів.

Це товариші В. Миронюк, А. Окунов, Т. Машук, А. Царук, С. Дубовенко, Ю. Оркуша, А. Толчійко, В. Кубракова, А. Мишковець, А. Бендас, Т. Винниченко, багато інших. Велике спасибі їм усім! Хай приклад їхньої наслідують все більше викладачів, співробітників і студентів. Бути донором — це благородно і почесно.

Н. АНДРІШИНА, лікар здоров'я інституту.

НАШ ВІЛЬНИЙ ЧАС

З відпустки — фільм

Кожного року під час відпустки молодший науковий співробітник нашого інституту Євген Миколайович Мельник вирушає у мандрівки. Першорядник з альпінізму, він штурмував гори Кавказу, Паміру, Тянь-Шаню...

Одного разу групу альпіністів на Кавказі супроводжував місцевий спортсмен. Під час приходу він розповів про мужність радянських воїнів при штурмі гір. Мельника зацікавила історія походження назви «Скелі мовчання». Наступного року він — член міського фото-клубу «Обрій» вирішив на Кавказі зняти слайд-фільм про воїнів-альпіністів.

...Гора, вірніше її вершина, здавалася неприступною, оскільки фашисти, закріпившись на ній, обстрілювали всі підходи, не давали змоги просуватися далі радянським військам. І тоді командування прийняло рішення: з іншої сторо-

ни, майже по рівній стіні, вночі спробувати зійти на вершину. Зрозуміло, що викликали добровільців. Але перед сміливцями стояло одне завдання: навіть тоді, коли хтось зірветься, не крикнути і не застогнати...

Воїни успішно виконали завдання, піднялися в темряві на вершину, закидали гранатами ворогів. Але два бічні заглибини в ущелині, вивконавши наказ до кінця, своїм мовчанням зберігли життя товаришам.

У «Скелі мовчання» відтворено і суворість гір, і їх красу, і мужність радянських людей. Кадр за кадром — і глядача охоплює динамізм, хвилююча розповідь про тих, хто не повернувся з поля бою. Додамо, що на п'ятому республіканському зльоті туристів у конкурсі слайд-фільмів «Скелі мовчання» визнана лауреатом, а на всесоюзному командування прийняло зльоту фільм нагороджено дипломом.

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.